

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.
Números atrassats: 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50, Cuba y Puerto-Rico 2. Estranger, 2'50.

LA REACCIO Y LA REPUBLICA

Per més que tots los reaccionaris se conjurin per acumular inmundicias, la República está tan alta, que no li arribarán may ni á la sola de las sandalias.

Y vegin quin dia's decideixen á declararse en huelga contra 'ls burgesos de mitra.

Un Mos-én que la balla molt magra, deya aquesdia: —Lo clero no anirà pas bé, fins que cada capellà pugui tirar, á lo menos, la meytatde un bisbe á l'olla.

Fins ara, la situació sagastina no farà més que dedicarse al repartó. Als uns los reparteix empleos y als altres desenganys. ¿Saben qu' es avuy per avuy la fusió? Una reunió de polítics, dels quals, mentres los uns xuclan, los altres bufan.

Es fama que un dels fusionistas qu' están més ressentits perque en Sagasta no la fet res, ni tan síquiera ministre, es lo marqués de Taverga. ¿Preguntan vostés qui esaqueix marqués de Taverga? Es un noble asturiá, que 'l passat estiu vá gastarse uns trenta mil duros per obsequiar á n' en Sagasta durant lo seu viatge per Asturias. Lo marqués de Taverga hauria de tenir en conte lo que diu un pagés molt amich méu: —Val més mil vegadas engreixar porch que home polítich, perque del porch á lo menos, un hom' al cap de l' any ne menja alguna cosa.

D. Antón s' empenya en exigir als seus subdits que votin al célebre Bosch y Fusteguera, vice-president del Circul conservador. Y molts canovistas diuen que avants de passar per aixó, se donarán de baixa en lo Cassino. ¿Qué s' hi ha de fer! D. Antón es aixis. Un temps va ferse immortal, dihent: —¡Ca!—en plé Congrès. Avuy repeteix la sílaba dos vegadas, creyent que aixis lograrà doble immortalitat, y lo que logra es no logra treure's ca-ca de la boca.

Llegeixo: «En Aranda de Duero ha ocurrido una terrible colisión entre gitanos, resultando tres de ellos muertos y muchos heridos.» Los gitanos de Aranda de Duero quan s' hi posan ho fan una mica més fort, que 'ls gitanos conservadors de Madrid.

ANY NOU, LIMPIESA GENERAL

Agafar la escombra aixís y escombrar tanta maranya... Aixó tens de fer ¡oh Espanya! si vols tindre un any felís.

ENDEVINALLAS

XARADA I Un hu-quatre-tres miravan la Tres-dos y la Dos-quatre, quan la senyora Total que s' estava fent dissapte, las hi tirá, sens voler, una hu-quarta per la cara, deixantlas á totes dugas ¡pobretas! que feyan llástima. J. T. Y R II Prima-quarta, nom de dona la segona, una vocal, tersa, nota musical, Tot carrer de Barcelona. C. JULIÁN.

TRENCA CLOSCAS VALENTÍ GUIX AMADALT ISONA Formar ab aquestas lletras lo titul de dos pessas catalanas. PEP GALLEDA. TERS DE SILABAS Primera ratlla vertical y horisontal: eyna de fuster. —Segona: nom de dona. —Tercera: idem. EMILI.

LOGOGRIFO NUMERIC 7.—Vocal. 23.—Mineral. 458.—Part de persona. 3715.—Nom de dona. 82335.—Mineral. 421537.—Carrera personal. 5412475.—Nom de dona. 12345678.—Eyna de fuster. 1231285.—Poble catalá. 876745.—Nom de dona. 54124.—> d' home. 3285.—> de dona. 545.—> 87.—Afirmació. 3.—Consonant. C. JULIÁN BUSQUETS.

GEROGLIFICH BARCELONA B B BADALONA O O A J. SNAM.

En un café s' entaula una disputa acalorada entre varios amichs. Lo tó de la veu ha anat pujant gradualment y 'ls crits y las amenassas han arribat ja al últim grau. En aquell precís instant, un dels oradors més violents agafa 'l sombrero y 's retira exclamant: —Ja 'n tinch prou. —¿Te 'n vás?—li pregunta un amich. —Sí, noy... Me conech... y vaja, se que acabaria rebent una bofetada! Passa un cotxe descubert per la Gran Via, dintre del qual hi vá una senyora. Dos subjectes se passejan per allí, y un d' ells exclama: —¿Veus aquella senyora del carruatje? —Sí. —Es la dona á qui més dech en aquest mon... No podria dirte, ni tú podrias comprendre tot lo que li dech... May podré pagarli... —Es tal vegada la teva mare? —No, cá... es la mestressa de la casa ahont visch.

A un avaro que viu en un poble de fora, vá anarlo á visitar un amich de ciutat, y havent vist que tenia á la cort un porch molt gros, va dirli: —Amigol... ¡quina bestia més hermosa! ¡Y quins pernills portará!... Suposo que 'l dia de la matansa 't recordarás de mi, deixantme tastar las butifarras. L' avaro mirantsel tot assombrat, y espurnejantli las llágrimas, li vá respondre:

—Aquest porch no 's mata... S' ha criat á casa méva... L' he vist creixer... Estich sol en lo mon... y l' estimo com á un fill.

Entre senyoras: —¿Cóm es, donya Rita, que no la veyem may acostarse al confessorari?—preguntan unas beatas á una gran amiga seva. Y l' interpelada respón: —No caldría sino que jo mateixa anés á dir mal de mi!... De aquest cuydado ja se 'n encarregan prou las mévas amigas.

Un pinxo que vá als toros tracta de pujar á un ómnibus qu' esta plé de gom á gom. Al trobarse xasquetat passaja la mirada entre 'ls passatjers, y dirigintse al que li sembla més pacífich, li diu ab veu ronca y posat amenassador. —Mestre, jo li dich que baixi. Lo fulano á qui tal provocació vá dirigida, li respón: —Ab molt gust que baixaré, pero será per aixafarli 'ls nassos. Y 'l pinxo, al véurel tan decidit, diu: —No, home, no cal que 's molesti. Ara m' adono de que m' he deixat á casa méva l' entrada dels toros.

1.ª XARADA.—Si-mo-na. Han endevinat la solució los ciutadans V. B. (Toyo Petit), Un Anacoreta, Pau del Brókil, Pep Pastera, J. M. B., Un de Ceuta y San Patantim.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR Ciudadans A. Escolá Petit, Evobseroll, Turrob y Ladiv, P. Esperanza, Un noy maco, Rabatchol, Joseph Escachs y V., Mr. Mugocae, J. Dalví F., P. Giro y B. de V., Un Anacoreta, Palitrochs y J. M. B.—Lo que 'ns envian aquesta senmana no fá per casa. Ciudadans J. Soteras y B., V. P. (Toyo Petit), Pepet dels Ous, Bernabé Lloréns, Un suscriptor, Un estanquer de fora, R. Boadella, J. Escólá del Vendrell, J. Boya, B. R. Roca, V. Miró y Sardá, J. M. y S. R. de M., P. M. y G., A. F., J. Masseguer D., Pascual Buyó y V.—Insertarém alguna cosa de lo que 'ns remeten. Ciudadá J. Carbonell y Alsina: Las poesías van molt bé y las insertarém.—Cantor de Catalunya: Las que vosté envia no tenen prou interés.—J. Manubens Vidal: Aprofitarém tres epigramas: los sonets son pesats, forsats y mal versificats.—F. de P. Juanico: L' article vá bé: 'l publicarém.—Mariladiva: No 'ns fá 'l pés.—J. M. Serra: En la poesia hi falta xispa.—Eduart Novell: Salvats alguns ripis, la poesia no vá mal.—D. P.: Lo sonet es fluix.—Sabateret del Poble Sec: L' epigrama es brut: la poesia no fá 'l pés.—Follet: En efecte, guardém lo treball en carter.—Pistacho: Utilisarém algún cantar, y lo qu' es per aquesta senmana, res més.—Sursum corda: No 'ns agrada prou.—Lluís Salvador: Rebudas sas composicions.—J. Usón: L' assumpto del article es massa realista perque pugua apareixer en las columnas de nostre periódich.—Poeta per forsa: Salvo l' estrofa ahont figuran com á rimas las paraulas pardo y esquivarlos, lo demás vá bé.—Un Lector (Rupit): De las d' noticias que ns dona, l' una es mansa y l' altra té molta gravetat. De totes maneres la carta havia de venir firmada, y la firma havia de respondre de son contingut.—M. Bonapasta: Pot passar per la botiga y donarse á conèixer. Publicarém alguna cosa.—M. Solá: Aceptém lo sonet Pròlech.—Salvador Bonavia: N' podem acceptar sino la redondilla titulada Amor: l' altra poesia es fluixa.—J. Bernat Duran: L' article no 'ns fá felissos.—C. Julián Busquets: No 'ns vá prou bé.—B. Lloréns: La xarada está versificada ab pesadés.—Pepito 'l Rayo: Aquí no cobrém res: acceptém lo que 'ns vá, ho publicuem quan ens ve bé, supeditantho tot al interés del lector. Lo de aquesta senmana no fila.—J. Palahi: No son del género propi dels nostres periódichs, además de que no diuen res de nou.

!!!S' AGOTAT!!! L' ALMANACH DE LA CAMPANA DE GRACIA Ho consignem perque 'ls nostres apreciables correpondsals no 's prenguin de la molestia de fer pedidos. BARCELONA.—A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.

La senmana próxima publicará número extraordinari

LA CAMPANA DE GRACIA

Preu 10 céntims ♦ Ab xispejants caricaturas y text escullit ♦ Preu 10 céntims